

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 11. мај 2012. године

Предмет бр. 82/09

Р. Ш.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 11. маја 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложу сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 16. априла 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Дана 27. априла 2011. и 4. јануара 2012. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Међутим, није добијен никакав одговор.
3. Дана 29. децембра 2011. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета.
4. Дана 30. марта 2012. године, УНМИК је доставио свој одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац је удовица г. Д. Ш.
6. Жалилац наводи да је 27. фебруара 1999. године, г. Д. Ш. отет и убијен од стране чланова Ослободилачке војске Косова у области Велика Хоча у Ораховцу.
7. Косовска верификациона мисија ОЕБС-а пронашла је убрзо након тога посмртне остатке г. Д. Ш, који су одмах сахрањени.
8. Жалилац не наводи да је убиство г. Д. Ш. пријављено полицији УНМИК-а или другим органима УНМИК-а.
9. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета које су поседовали Одељење правде и полиција УНМИК-а предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБА

10. Жалилац се жали на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи убиство њеног супруга.
11. Комисија је мишљења да се може сматрати да се жалилац позива на повреду права свог супруга на живот загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

IV. ПРАВО

12. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
13. Жалилац се жали на недостатак адекватне кривичне истраге у вези са убиством свог супруга.
14. СПГС тврди да је г. Д. Ш. убијен пре него што је УНМИК преузео одговорност за територијалну управу на Косову у оквиру мандата према Резолуцији Савета безбедности Уједињених нација бр. 1244 од 10. јуна 1999. године. СПГС даље наводи да није пронађен никакав запис о предмету, као и да из доступне документације није јасно да ли је било какав извештај у вези са убиством г. Д. Ш. поднет УНМИК-у како би се олакшала истрага полиције УНМИК-а у циљу откривања починилаца. СПГС тврди да, у недостатку таквих информација, УНМИК није имао никакву обавезу да спроведе истрагу према члану 2 ЕКЉП. СПГС стога тврди да је овај део жалбе „неоправдан“ и *prima facie* неприхватљив.

15. Комисија упућује на судску праксу Европског суда за људска права којом се, према члану 2 ЕКЉП, успоставља обавеза надлежних органа да спроведу ефикасну истрагу смртних случајева до којих дође услед употребе силе. Суд сматра да органи морају сами предузети радње када им се пажња скрене на одређени предмет и да не смеју препустити иницијативи блиских сродника било подношење формалне жалбе или преузимање одговорности за спровођење било каквих истражних поступака (видети нпр. Европски суд за људска права (ЕСЉП) (Велико веће), *Илхан против Турске*, бр. 22277/93, пресуда од 27. јуна 2000, § 63, ЕКЉП 2000-VII; ЕСЉП *Рантсев против Кипра* и Русије, бр. 25965/04, пресуда од 7. јануара 2010, § 232; ЕСЉП (Велико веће), *Ал-Скеини и остали против Уједињеног Краљевства*, бр. 55721/07, пресуда од 7. јула 2011, § 165). Није одлучујуће да ли су чланови породице преминулог или други појединци поднели формалне жалбе релевантном истражном органу како би постојала обавеза спровођења истраге (случај *Ерги против Турске*, бр. 23818/94, пресуда ЕСЉП од 28. јула 1998, Извештаји о пресудама и одлукама, 1998-IV, § 82; случај *Јаша против Турске*, бр. 22495/93, пресуда ЕСЉП од 2. септембра 1998, Извештаји о пресудама и одлукама, 1998-VI, § 100; видети такође, случај *Булатовић*, бр. 165/09, одлука Саветодавне комисије за људска права од 21. децембра 2011, § 17).
16. Међутим, Комисија напомиње да не постоји индикација да су у овом предмету органи УНМИК-а били обавештени или на било који начин свесни смрти г. Д. Ш. Комисија због тога сматра да, под околностима везаним са овај предмет, УНМИК није имао обавезу да спроведе ефикасну истрагу у вези са смрћу г. Д. Ш. према члану 2 ЕКЉП.
17. Из тога следи да је жалба очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 и стога је неприхватљива.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући